

უიმედო სივრცეები

მოვალ ქარში, წვიმაში,
როცა ოხვრა ვარდება.
მოვალ და შენს წინაშე
გავიშლები დარდებად.

მალე გლოვა მომელის,
ხმები დ სევდანარევი.
მოკვდა ფიქრი, რომელიც
მაწვალებდა ქარივით.

შენ სანთელი დაირქვი
და ეს აღარ იციან.
მე მივდივარ და ირგვლივ
უიმედო სივრცეა.

ბედმა ისევ ინათა,
როგორც მახსოვს, ასეა.
და ვიღაცამ მიწასთან
თეთრი კუბო ასწია.

ფიქრთან ასე ვერთობი,
ფიქრი არის გალია.
ღამის სივრცემ წვეთობით
ჩემი სისხლი დალია.